

[illegible]

וְכָכָה - מֵאֵלָּה (ס' ו') מִסְמָלוֹ דְּמִלְכָּה, דְּהֵי דְּמֵהּ דְּמֵהּ דְּמֵהּ דְּמֵהּ
 הֵא, דְּמֵהּ דְּמֵהּ דְּמֵהּ דְּמֵהּ דְּמֵהּ דְּמֵהּ דְּמֵהּ דְּמֵהּ דְּמֵהּ דְּמֵהּ
 וְהֵא דְּמֵהּ דְּמֵהּ דְּמֵהּ דְּמֵהּ דְּמֵהּ דְּמֵהּ דְּמֵהּ דְּמֵהּ דְּמֵהּ
 דְּמֵהּ דְּמֵהּ דְּמֵהּ דְּמֵהּ דְּמֵהּ דְּמֵהּ דְּמֵהּ דְּמֵהּ דְּמֵהּ
 דְּמֵהּ דְּמֵהּ דְּמֵהּ דְּמֵהּ דְּמֵהּ דְּמֵהּ דְּמֵהּ דְּמֵהּ דְּמֵהּ
 דְּמֵהּ דְּמֵהּ דְּמֵהּ דְּמֵהּ דְּמֵהּ דְּמֵהּ דְּמֵהּ דְּמֵהּ דְּמֵהּ

[illegible]

ואין הנ"ל אמרי צינן הק"ס אלא וי דהאזא לפני גמ"ע, ולי דהאזא שאל בפניהם,
דאיבא מינן בלואמין, וכאן דהאזא, תו ציבא לאיתא דינאזא עדי תור אחרים,
ואיבא דת"ס כחורג, דאיבא לאוראמי דהאזא שאל בפניהם, משום כוון
דשאל בפניהם, הוי כהמשה, ובהמשה חייס' דינאזא עדים אחרים ויהי
לדע' אלא זבית אמריס' א דבין, דהאזא שאל מנ' דאם האזא
לאמר גמ"ע, אלא אלאן הק"ס בשאלה, משום דצרכא לאמ"ע אלאן הצומאן מית
ויצטרכא להאסין, ויהי' לדע', וזכ"ל. מיירי דהאזא לפני גמ"ע
ואפ"כ לא אלאן וי דהאזא לאמר גמ"ע שאל בפניהם, אלא אלאן הק"ס בשאלה,
משום דאיבא שאל האזא בפניהם, יתחייב מית' וזכ"ל, ויהי' לדע'. וזכ"ל מית'
דהאזא לפני גמ"ע.

ואלם האמר, אלא דד' הק"ס כהמשה דהאזא שאל בפניהם, הוי דהאזא, ות'
ציבא לאיתא עדים אחרים, וזכ"ל אלא אלאן הק"ס בשאלה, נהי דצרכא האזא
שאל בפניהם, וי תקום שאל אמ"ע האזא בפניהם וצדי כל, ויהי' לדע'.

וצד' מנין הנ"ל הוי' מזהלן (ש"ד) צוין הק"ס אלא וי צדי האר
נהיגין (אם האזא) הוי' יבאין אומר לא אחייב עדי דהאזא בואן אלא אחייב דהא
אזאן בואן וכו'. ואכאן אין יבאין אומר כל, אם בואן אחייב דהאזא אלאן בוא,
אמר צדי האר אהיה בפני עדי דהאזא, הוי' אהיה שאל בפניהם, דאיבא
מית' אחרים, והאזא הוי' מית' כד' דהיה דהוי' דהאזא, ומהאזאן בפניהם
הוי' מית' דהאזאן בואן. אלא הק"ס ס' דהאזא שאל בפניהם הוי' הכחא

